

ΚΑΪΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καιτσιώτων

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ' - Χρόνος 27ος • Αριθμός Φύλλου 113 • Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2019
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com w/s: sylogoskaitsioton.blogspot.com - www.makryrrachi.gr

Το άρθρο της Προέδρου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΗΝ ΚΑΪΤΣΑ

Αισθάνομαι, κυρίως, τη χαρά να αναφερθώ και στην παρούσα σημείωσή μου, στις Καιτσιώτισσες και τους Καιτσιώτες, που στο χωριό ασχολούνται με έργα, που προσθέτουν ομορφιά και χαρά στο χωριό μας! Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας και η ίδια προσωπικά, στηρίζουμε και ενισχύουμε κάθε προσπάθεια συγχωριανών μας, που συμβάλει σε τέτοιοι είδους έργα, που αλλάζουν θετικά το χωριό. Συντελούνται λοιπόν όμορφες

αλλαγές στην Καιτσα!

Ο υπό ίδρυση Σύλλογος Γυναικών Καιτσας, που με το νέο έτος θα αποτελεί πραγματικότητα, εκτός από τη συμβολή σε έργα συμμαζέματος, καλλωπισμού και καθαριότητας στο χωριό, προχώρησε στο έκκινημα δημιουργίας **Λαογραφικού Μουσείου Παραδοσιακών Εκθεμάτων** στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας. Επιχειρείται και φαίνεται να επιτυγχάνεται ένα ταξίδι στην ιστορία τού χωριού μας. Σύντομα θα μας παραδώσουν ολοκληρωμένα, ένα Μουσείο εμπλουτισμένο με αυθεντικά αντικείμενα χρηστικά και διακοσμητικά παλιότερης εποχής, όπως αυτά χρησιμοποιούνταν ή κοσμούσαν τα σπίτια των προγόνων μας.

Χρειάστηκε από Καιτσιώτισσες και Καιτσιώτες κόπος, χρόνος, καλή διάθεση και πίστη σ' αυτό που επιχειρήθηκε για να απολαύσουμε όλοι μας και να θυμηθούμε ή να γνωρίσουμε τα είδη, τα σκεύη, τα εργαλεία και άλλα απαραίτητα, που χρησιμοποίησαν για τη ζήση τους οι πρόγονοί μας ή και εμείς οι παλαιότεροι. Αυτά σήμερα αποτελούν λαογραφική - πολιτισμική κληρονομιά και σε όποια Καιτσιώτικα σπίτια υπάρχουν διακοσμούν, ίσως, μια παραδοσιακή γωνιά του σπιτιού μας ή αργοπεθαίνουν στα υπόγεια μας. Καλούμαστε λοιπόν όλοι, όσων δεν τους είναι απαραίτητα αυτά τα είδη, να τα προσφέρουμε στο Μουσείο του Δημοτικού Σχολείου. Εκεί θα τα χαιρόμαστε όλοι εμείς και οι επόμενες γενιές. Το κάθε αντικείμενο θα αναγράφει το ονοματεπώνυμο του κατόχου, αν το επιθυμεί, θα διασωθεί και θα αποτελέσει τη λαογραφική - πολιτιστική κληρονομιά του χωριού μας! Ταυτόχρονα η δημιουργία του Μουσείου θα δώσει μια νέα πνοή στο χωριό, αφού θα αποτελέσει τόπο συνάντησης, τόπο φροντίδας, τόπο γνώσης, τόπο επισκεψιμότητας, τόπο θύμησης κ.λπ. Ας συμβάλουμε όλοι οι Καιτσιώτες στην καλύτερη επιτυχία αυτού του εγχειρήματος των Γυναικών της Καιτσα.

Δεν θα ήθελα να παραλείψω να σημειώσω, πως Καιτσιώτισσες και Καιτσιώτες θεωρούμε και όλους όσους επέλεξαν να παραμένουν ή να επισκέπτονται το χωριό μας τόσο συχνά και με τόση αγάπη. Αυτό συμβαίνει είτε επειδή επέλεξαν να αγοράσουν μια κατοικία τους στο χωριό, είτε εννοείται, επειδή επέλεξαν να παντρευτούν Καιτσιώτισσες ή Καιτσιώτες. Ας με συγχωρέσει η αφεντιά σας για την αυτονόητη σημείωση, αλλά παρά το γεγονός πως χρόνια ασχολούμαι με το χωριό και τους συγχωριανούς μας, ως Καιτσιώτισσα, υπάρχουν ονόματα, που και η ίδια δεν τα αναγνωρίζω και κυρίως αφορούν τις περιπτώσεις, που προανέφερα. Διαπιστώντας όμως τη προσφορά τους και η αγάπη για την Καιτσα. Αφήνω ασφαλώς τις, νομικής και συνταγματικής φύσεως, καταγωγές για τους ειδικούς, που εν προκειμένω δεν προσθαφαιρούν τίποτα. Η Καιτσα αγκαλιάζει αυτούς, που νοιάζονται γι' αυτήν και δίνει περιθώρια σ' αυτούς, που για τους δικούς τους λόγους αδιαφορούν για την ίδια. Είναι εκεί και μας περιμένει όλους. Ας

Ας επινέσουμε λοιπόν την πρωτοβουλία για την ίδρυση του Λαογραφικού Μουσείου στο χωριό μας. Ας στηρίξουμε και ενισχύσουμε την προσπάθεια, του υπό ίδρυση Συλλόγου Γυναικών του Χωριού μας, ο καθένας με το δικό του τρόπο. Θα το δρούμε μπροστά μας!

Καλά Χριστούγεννα και χαρούμενο το 2020

Ευδοκία Οικονόμου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου σας εύχεται μια δημιουργική και ευλογημένη χρονιά.

Το 2020 να φέρει σε όλους προσωπική και οικογενειακή ευτυχία, πρόοδο και υγεία.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Αγαπητοί συγχωριανοί θα είναι ιδιαίτερη χαρά μας να ειδωθούμε όλοι μαζί και φέτος στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας, που θα γίνει στις 2-2-2020, ημέρα Κυριακή και ώρα 11:30 π.μ. στο κατάστημα ΔΙΑΥΛΟΣ, Αδριανού 1, στον Ηλεκτρικό Σταθμό του Θησείου. Θα ακολουθήσει ζωντανή μουσική με μενού: Ατομικό πάτο κρεατικών, ανάλογες σαλάτες και τυρία με ένα κιλό κρασί για τέσσερα άτομα. Τιμή 18 Ευρώ το άτομο. Θα είμαστε εκεί και θα σας περιμένουμε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΚΑΪΤΣΑ ΜΑΣ

Αγαπητοί συγχωριανοί θα είναι πολύ μεγάλη χαρά να ανταμώσουμε όλοι μαζί στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στο γραφικό χωριό μας που θα γίνει φέτος στις 23 Φεβρουαρίου 2020 ημέρα Κυριακή και ώρα 11:00 π.μ., μετά τη Θ. Λειτουργία, στο κατάστημα του Απόστολου Παπαδοκοτσώλη. Η πίτα και οι καφέδες - αναψυκτικά θα είναι προσφορά του Συλλόγου μας.

Όλοι εμείς τα μέλη του Συλλόγου θα χαρούμε πολύ να σας δούμε στην κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας μας. Η παρουσία σας θα δώσει το έναυσμα για τον προγραμματισμό και άλλων εκδηλώσεων και στην Αθήνα αλλά και στο χωριό. Όπως όλοι θα έχετε διαπιστώσει χρόνο με το χρόνο το χωριό αποδυναμώνεται από κατοίκους και σταδιακά ερημώνει. Πιστεύω ότι όπως διαμορφώνεται η κατάσταση, μας προβληματίζει και μας ανησυχεί όλους. Γι' αυτό οποιαδήποτε πρωτοβουλία, που θα μας κρατάει σε επαφή με αυτό είτε στη Αθήνα είτε στο χωριό είναι σημαντικό να υποστηριχθεί τουλάχιστον με την συμμετοχή μας.

Στα πλαίσια αυτά όσον αφορά την κοπή της βασιλόπιτας στο χωριό στις 23 Φεβρουαρίου 2020 σκεφτόμαστε αν βέβαια υπάρξει η συμμετοχή σας να ναυλώσουμε ένα λεωφορείο το οποίο θα μας πάει στο χωριό και θα μας γυρίσει στη Αθήνα αυθημερόν. Επειδή συμπίπτει εκείνη την Κυριακή και η γιορτή του Αγίου Πολυκάρπου το Πρόγραμμα θα διαμορφωθεί ως εξής: Αναχώρηση από την Αθήνα (Ομόνοια) και μετάβαση στο Ιερό Ναό του Αγίου Πολυκάρπου για να προσκυνήσουμε και παρακολουθήσουμε την Θεία Λειτουργία, η οποία θα αρχίσει λίγο αργότερα για να προλάβουμε. Κατόπιν θα πάμε στην Ταβέρνα Παπαδοκοτσώλη Α. Για την κοπή της Βασιλόπιτας και καφεδάκι. Θα παραμείνουμε στο χωριό λίγες ώρες για να τις διαθέσουμε όπως θέλουμε μέχρι να αναχωρήσουμε νωρίς το απόγευμα. Επειδή για να ναυλώσουμε το λεωφορείο απαιτείται ένας ικανός αριθμός συμμετεχόντων παρακαλούμε εγκαίρως να μας γνωρίσετε την συμμετοχή σας είτε τηλεφωνικά είτε κατ' ιδίαν στην εκδήλωση στην Αθήνα. Τα έξοδα του λεωφορείου θα τα καλύψει ο καθένας ιδιωτικά και πιστεύουμε ότι θα είναι ένα πολύ λογικό ποσό για το οποίο θα σας ενημερώσουμε.

Περιμένουμε με χαρά να σας δούμε από κοντά και στις δύο εκδηλώσεις μας.

Η Γραμματέας του Συλλόγου
Στέλλα Καρανούτου

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΣΠΟΥΔΕΣ-ΠΤΥΧΙΑ

- Ο **Κωνσταντίνος Χριστοδούλου** γιος της Παρασκευής Αριστείδη Χατζηαργύρη εισήχθη στην ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ.
- Ο **Ζήσιμος Αμπράζης** του Γεωργίου εισήχθη στο τμήμα ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ και ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ της Σχολής ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ.
- Ο **Κωνσταντίνος Τσιντζιλώνης** γιος του Χαρ. Τσιντζιλώνη εισήχθη στο τμήμα ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ και ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ – ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ (Σάμος).
- Η **Αικατερίνη Σπουρνιά**, κόρη του Γεωργίου Κ. Σπουρνιά έλαβε το πτυχίο του ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΡΗΤΗΣ (Ρέθυμνο).
Τα θερμά μας συγχαρητήρια.
- Ο **Βασίλειος Κ. Θανασίας** και ο **Αλέξανδρος- Γεώργιος Κ. Βασικώστας** κατετάγησαν στην Αστυνομία ως ειδικοί φρουροί.
Καλή σταδιοδρομία

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο **Ηλίας Γεωργ. Παπακωνσταντίνου** και η σύζυγός του **Μαρία Ανδρ. Καρασίκη** βάφτισαν το πρώτο παιδί τους στις 19/10/2019, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο χωριό μας, για την εθνική εορτή και ακολούθησε κατάθεση στεφάνων στο μνημείο των πεσόντων στις τρείς βρύσες
- Στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας εκ παραδρομής αναγράφεται λάθος στις Βαπτίσεις το όνομα **Κώστας Αθανασίου** αντί για του ορθού που είναι **Κώστας Αναστασίου**.

ΠΕΝΘΗ

- Στις 3-12-2019 εκοιμήθη ο **Γεώργιος Αθ. Χατζηαργύρης** ετών 89 και η κηδεία του έγινε στην Καΐτσα. Αιωνία του η μνήμη.
- Στις 29-12-2019 έφυγε από τη ζωή ο **παπα-Δημήτρης Βαϊόπουλος**, ετών 81, ιερέας στην Ξυνιάδα Δομοκού. Η κηδεία του έγινε στο Γερακλί Δομοκού στις 30-12-2019. Ήταν φίλος του Συλλόγου μας και πάντα προσπαθούσε να παραβρίσκεται στις εκδηλώσεις του. Υπήρξε συλλειτουργός με τον εφημέριο του χωριού μας, παπα-Δημήτρη Χαϊνή και τον παπα Κώστα Χριστόπουλο στην Αγία Παρασκευή και όχι μόνο. Μας διασκέδασε πολλές φορές με τα παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια, που τραγουδούσε για λογαριασμό κάποιων εκδηλώσεων στο χωριό μας. Παπα-Δημήτρη σ' ευχαριστούμε και καλό παράδεισο.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 3-11-2019 έγινε το εξάμηνο μνημόσυνο της **Ευτυχίας Π. Αντωνούλα**.
- Στις 3-11-2019 έγιναν τα ετήσια μνημόσυνα του **Γεωργίου Κλ. Ψαλλίδα** και της **Κωνσταντίνας Ν. Σπουρνιά**.

Αιωνία η μνήμη τους.

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ:

- **Στις 28/10/2019** πραγματοποιήθηκε Θεία Λειτουργία στον **Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου του χωριού μας**, για την εθνική εορτή και ακολούθησε κατάθεση στεφάνων στο μνημείο των πεσόντων στις τρείς βρύσες
- **Στις 6/12/2019** πραγματοποιήθηκε Θεία Λειτουργία στον **Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου του χωριού μας**, προς τιμήν του ομώνυμου πολιούχου της Καΐτσας.
Ο Σύλλογος μας, όπως κάθε χρόνο προσέφερε τα λουκουμάκια.

Πώς μπορείτε να στέλνετε:

1. Επιστολές

– Ταχυδρομικώς: Πατησίων 4, Αθήνα 10677. Τηλ.- Fax: 210- 3819693.

– Στο e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

2. Συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με IBAN No.

GR96011015500000155 - 29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν

όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

«ΚΑΪΤΣΑ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καΐτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

– ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

– ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

– Συντακτική Επιτροπή: Ευδ. Οικονόμου, Μαίρη Αργύρη,
Στυλ. Καρανούτσου, Αθ. Κουτρούμπας,
Σερ. Σπουρνιάς, Ευθ. Ταγκαλάκη,
Ευφ. Δασκαλοπούλου.

– Έδρα: Πατησίων 4, Αθήνα 10677, Τηλ./Fax 210-3819693, 6944797439

e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

ws: sylogoskaitson.blogspot.com

Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Ρήγα Παλαμήδη 5, Αθήνα,

Τηλ./Fax 210-3243158, e-mail: andrikou2004@yahoo.gr

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα άρθρα της εφημερίδας απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων και όχι κατ' ανάγκη το Δ.Σ. του Συλλόγου. Επιπολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ενημερώνει τους απανταχού Καΐτσιωτες - μέλη του, ότι λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και της σημαντικής μείωσης των ταμειακών διαθεσίμων του Συλλόγου, είναι πλέον αναγκαία η καταβολή της ετήσιας συνδρομής, προκειμένου να καλυφθούν τα λειτουργικά έξοδα του γραφείου και η εκτύπωση και αποστολή της εφημερίδας. Παρακαλούμε για τη συνδρομή σας - οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, με κατάθεση στον τραπεζικό λογ/σμό:

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με

IBAN N°. GR96011015500000155-29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν

όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, ΜΔ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ειδικευθείς εις Α' Χειρουργική Κλινική ΓΝΑ "ΛΑΪΚΟ"
Μετεκπαιδεύεις εις Montefiore Medical Center, New York, USA

ΛΑΠΑΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΗΛΕΣ - ΧΟΛΟΚΥΣΤΟΠΑΘΕΙΕΣ
ΘΥΡΕΟΕΙΔΟΠΑΘΕΙΕΣ - ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΗΤΙΚΟ ΠΟΔΙ - ΣΠΙΛΟΙ - ΛΙΠΩΜΑΤΑ

Πλ. Μεσσολογγίου 7, Παγκράτι 210 9656291 - 6972728331

www.ikaraiskos.gr ikaraiskos.gr@gmx.com

f Ιωάννης Ν. Καραϊσκος, Γενικός Χειρουργός
Διεύθυνση 2ου Ιατρείου: Ηφαίστου 4 - 6, Πλατεία Βάρης
(Εναντί Ι. Ν. Εισοδίων Θεοτόκου)

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

...Σ' αυτή τη στήλη, λέμε να γράφουμε διάφορες ιστορίες διασκεδαστικές, σύγχρονες, παλιές, επιστημονικές, αθλητικές, πολιτικές, ιατρικές, μαθητικές, προσωπικές, κοινωνικές, καθημερινές και γενικότερα διδακτικές... Σ τ ε ί λ ε μας κι εσύ τη δική σου... Κι αν είναι ιστορία ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΗ ή της περιοχής θα την συμπεριλάβουμε στη Συλλογή για την ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ... Το Δ.Σ.

Ά. Τσέχωφ (1860-1904), Διηγήματα, Ένας αριθμός, μπφρ. Κ. Σιμόπουλος, Θεμέλιο

Τις προάλλες φώναξα στο γραφείο μου τη δεσποινίδα Ιουλία, τη δασκάλα των παιδιών. Έπρεπε να της δώσω το μισθό της.

- Κάθισε να κάνουμε το λογαριασμό, της είπα. Θα χεις ανάγκη από χρήματα και συ ντρέπεσαι να ανοίξεις το στόμα σου... Λοιπόν... Συμφωνήσαμε για τριάντα ρούβλια το μήνα...

- Για σαράντα.

- Όχι, για τριάντα, το έχω σημειώσει. Εγώ πάντοτε τριάντα ρούβλια δίνω στις δασκάλες... Λοιπόν, έχεις δύο μήνες εδώ...

- Δύο μήνες και πέντε μέρες...

- Δύο μήνες ακριβώς... Το χω σημειώσει... Λοιπόν, έχουμε εξήντα ρούβλια. Πρέπει να βγάλουμε εννιά Κυριακές... δε δουλεύετε τις Κυριακές. Πηγαίνετε περίπατο με τα παιδιά. Έπειτα έχουμε τρεις γιορτές...

Η Ιουλία έγινε κατακόκκινη και άρχισε να τσαλακώνει νευρικά την άκρη του φουστανιού της, μα δεν είπε λέξη.

- Τρεις γιορτές... μας κάνουν δώδεκα ρούβλια το μήνα... Ο Κόλιας ήταν άρρωστος τέσσερις μέρες και δεν του έκανες μάθημα... Μονάχα με τη Βαρβάρα ασχολήθηκες... Τρεις μέρες είχες πονόδοντο και η γυναίκα μου σου είπε να αναπαυτείς μετά το φαγητό... Δώδεκα και εφτά δεκαεννιά. Αφαιρούμε, μας μένουν... Χμ! σαράντα ένα ρούβλια... Σωστά;

Το αριστερό μάτι της Ιουλίας έγινε κατακόκκινο και νότισε. Άρχισε να τρέμει το σαγόνι της. Την έπιασε ένας νευρικός βήχας, έβαλε το μαντίλι στη μύτη της, μα δεν έβγαλε άχνα.

- Την παραμονή της πρωτοχρονιάς έσπασες ένα φλιτζάνι του τσαγιού με το πιατάκι του... Βγάζουμε δύο ρούβλια... Το φλιτζάνι κάνει ακριβότερα γιατί είναι οικογενειακό κειμήλιο, μα δεν πειράζει... Τόσο το χειρότερο! Προχωρούμε! Μια μέρα δεν πρόσεξες τον Κόλια, ανέβηκε ο μικρός στο δέντρο και έσκισε το σακάκι του... Βγάζουμε άλλα δέκα ρούβλια... Άλλη μια μέρα που δεν πρόσεξες, έκλεψε μια καμαριέρα τα μποτάκια της Βαρβάρας. Πρέπει να χεις τα μάτια σου τέσσερα, γι' αυτό σε πληρώνουμε... Λοιπόν, βγάζουμε άλλα πέντε ρούβλια. Στις δέκα του Γενάρη σε δάνεισα δέκα ρούβλια...

- Όχι, δεν έγινε τέτοιο πράμα. μουρμούρισε η Ιουλία.

- Το χω σημειώσει!

- Καλά...

- Βγάζουμε είκοσι επτά ρούβλια, μας μένουν δεκατέσσερα.

Τα μάτια της Ιουλίας γέμισαν δάκρυα. Κόμποι ιδρώτα γυάλιζαν πάνω στη μύτη της. Κακόμοιρο κορίτσι!

- Μα εγώ μια φορά μονάχα δανείστηκα χρήματα. Μονάχα τρία ρούβλια, από την κυρία, μουρμούρισε η Ιουλία και η φωνή της έτρεμε... Αυτά είναι όλα που δανείστηκα.

- Μπα; Και γω δεν τα είχα σημειώσει αυτά. Λοιπόν, δεκατέσσερα έξω τρία, μας μένουν έντεκα. Πάρε τα χρήματά σου, αγαπητή μου! Τρία... τρία, τρία... ένα και ένα... Πάρ' τα...

Και της έδωσα έντεκα ρούβλια. Τα πήρε με τρεμουλιαστά δάχτυλα και τα έβαλε στην τσέπη της.

- Ευχαριστώ, ψιθύρισε.

Πετάχτηκα ορθός και άρχισα να βηματίζω πέρα δώθε στο γραφείο. Με έπιασαν τα δαιμόνια μου.

- Και γιατί με ευχαριστείς;

- Για τα χρήματα.

- Μα, διάολε, εγώ σε έκλεψα, σε λήστεψα! Και μου λες κι ευχαριστώ;

- Οι άλλοι δε μου δίναν τίποτα...

- Δε σου δίναν τίποτα. Φυσικά! Σου έκανα μια φάρσα για να σου γίνει σκληρό μάθημα. Πάρε τα ογδόντα σου ρούβλια! Τα είχα έτοιμα στο φάκελο! Μα γιατί δε φωνάζεις για το δίκιο σου; Γιατί στέκεσαι έτσι σαν χαζή; Μπορείς να ζήσεις σ' αυτό τον κόσμο αν δεν πατήσεις λίγο πόδι, αν δε δείξεις τα δόντια σου; Γιατί είσαι άβουλη;

Μουρμούρισε μερικά ευχαριστώ και βγήκε.

Στο διήγημα του Άντον Τσέχωφ «Ένας αριθμός», η δεσποινίδα Ιουλία γίνεται θύμα οικονομικής και κοινωνικής εκμετάλλευσης. Ένα κείμενο που παρουσάζει με πολύ παραστατικό τρόπο τα εργασιακά δικαιώματα της εποχής εκείνης. Το τραγικό της υπόθεσης είναι ότι το συγκεκριμένο διήγημα είναι πιο επίκαιρο από ποτέ κι ας γράφτηκε στα τέλη του 19ου αιώνα...

Μαρία Παπαδημητρίου

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΕΥΤΥΧΙΑ, ΑΓΑΠΗ

Μια γυναίκα φρόντιζε τον κήπο του σπιτιού της, όταν ξαφνικά βλέπει τρεις γέροντες, φορτωμένους με τις εμπειρίες της ζωής, να την πλησιάζουν στην είσοδο του σπιτιού. Παρ' όλο που δεν τους γνώριζε, τους είπε:

Δεν σας γνωρίζω, όμως πρέπει να πεινάτε. Περάστε, αν θέλετε, να φάτε κάτι.

Αυτοί την ωράνε:

- Ο άντρας σου είναι στο σπίτι;

- Όχι, δεν είναι εδώ, απάντησε εκείνη.

- Τότε δεν μπορούμε να έρθουμε, της λένε οι γέροντες.

Όταν επιστρέφει ο σύζυγος, η γυναίκα του περιγράφει το περιστατικό.

- Ας έρθουν τώρα που επέστρεψα!

Η γυναίκα βγαίνει εξω να προσκαλέσει ξανά τους γέροντες στο τραπέζι, μιας και ήταν ακόμη εκεί.

- Δεν μπορούμε να έρθουμε όλοι μαζί, της λένε οι τρεις γέροντες.

Η γυναίκα, έκπληκτη, τους ωράτα γιατί! Ο πρώτος, λοιπόν, από τους τρεις της εξηγεί ξεκινώντας να της συστήνεται:

Είμαι ο Πλούτος, της λέει.

Της συστήνει, μετά, τον δεύτερο που είναι η Ευτυχία.

Και, τέλος, τον τρίτο που είναι η Αγάπη.

Τώρα, της λένε, πήγαινε στον άντρα σου και διαλέξτε ποιος από τους τρεις μας θα έρθει να φέρει μαζί σας.

Η γυναίκα επιστρέφει στο σπίτι και διηγείται στον άντρα της αυτά που της είπαν οι γέροντες. Ο άντρας ενθουσιάζεται και λέει:

- Τι τυχεροί που είμαστε! Να έρθει ο Πλούτος! Έτσι θα έχουμε όλα όσα επιθυμούμε!

Η σύζυγός του όμως δε συμφωνούσε:

- Και γιατί να μην έχουμε τη χαρά της Ευτυχίας;

Η κόρη τους που άκουγε από μια γωνιά, τότε, τους λέει:

- Δε θα' ταν καλύτερα να καλούσαμε την Αγάπη; Το σπίτι μας θα είναι πάντα γεμάτο αγάπη!

Ας ακούσουμε αυτό που λέει η κόρη μας, λέει ο σύζυγος στη γυναίκα του. Πήγαινε εξω και πες στην Αγάπη να περάσει στο σπιτικό μας.

Η γυναίκα βγαίνει εξω και ωράτα:

- Ποιος από εσάς είναι η Αγάπη; Ας έρθει να δειπνήσει μαζί μας.

Η Αγάπη τότε ξεκινά να προχωρά προς το σπίτι... ...και οι δύο άλλοι να την ακολουθούν!

Έκπληκτη η γυναίκα, ωράτα τον Πλούτο και την Ευτυχία:

- Εγώ κάλεσα μόνο την Αγάπη. Γιατί έρχεστε κι εσείς;!!!;

Και απαντούν κι οι τρεις γέροντες μαζί:

- Αν είχες καλέσει τον Πλούτο ή την Ευτυχία, οι άλλοι δύο θα έμεναν απ' εξω.

Τώρα όμως που κάλεσες την Αγάπη... όπου πάει η Αγάπη, πάμε κι εμείς μαζί της! Δεν έχει σημασία πού! Όπου υπάρχει Αγάπη, θα υπάρχει επίσης Πλούτος κι Ευτυχία!

Επιλογή: Μαρία Παπαδημητρίου

ΦΑΓΗΤΟ | ΠΟΤΟ | ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Αγίου Δημητρίου 16

Ψυρρή | Αθήνα

τηλ.: 215 215 9799

email: info@asteriskos.net

www.facebook.com/asteriskos1

ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Γράφει η Έφη Ταγκαλάκη

Μάγοι σοφοί από την Ανατολή, σύμφωνα με τον Ευαγγελιστή Ματθαίο, ήρθαν στα Ιεροσόλυμα, για να προσκυνήσουν τον Χριστό που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ λέγοντες: «Εἴδομεν γάρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.» Τότε «Ηρώδης ..·ἡκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος...» «... καὶ ἴδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προήγεν αὐτοὺς ἔως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον... ἵδοντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.»

Πιστοί, επιστήμονες, θεολόγοι και ιστορικοί ερευνητές ερίζουν για τη φύση του ουρανίου φωτός. Μόνο ο ευαγγελιστής Ματθαίος αναφέρεται σε αυτό, ως ένα θεϊκό σημάδι. Ο Ιγνάτιος ο Θεοφόρος (35 - 107 μ. Χ.) είναι ο πρώτος, μετά τον Ματθαίο που αναφέρει: «... ἐλαμψεν εἰς τὸν ουρανὸν ἑνας αστὴρ που το φως του ἦταν ανεκλάλητον...». Οι αγιογράφοι, σεβόμενοι την παράδοση, δεν παραλείπουν ποτέ το Άστρο στις απεικονίσεις της Γέννησης.

Η αναζήτηση του άστρου της Βηθλεέμ εντάσσεται στην προσπάθεια προσδιορισμού του έτους γεννήσεως του Χριστού. Ο ευαγγελιστής Λουκάς, αναφέρει το Διάταγμα απογραφής από τον Αύγουστο Οκταβιανό, το έτος 8 π.Χ.. Υπολογίζοντας μια καθυστέρηση μέχρι να φτάσει η πληροφορία στην απομακρυσμένη Ιουδαία, φτάνουμε στο 7 ή και 6 π.Χ. Παράλληλα, ο Ιουδαίος ιστορικός Ιώσηπος μάς πληροφορεί για τον θάνατο του βασιλιά Ηρώδη, το 4 π.Χ. Εφόσον η γέννηση του Χριστού προηγείται του θανάτου του Ηρώδη, συμπεραίνουμε ότι ο Χριστός γεννήθηκε από το 5 έως το 7 π.Χ. Επομένως, μέσα στο χρονικό πλαίσιο του 8 έως 4 π.Χ., αναζητούν οι ερευνητές και επιστήμονες το άστρο της Βηθλεέμ στον ουρανό της Παλαιστίνης.

Το πρόβλημα της αστρονομικής επίλυσης του άστρου της Βηθλεέμ άρχισε τον 15ο αιώνα, όταν οι ορθολογιστές θεολόγοι της Δύσης θέλησαν με επιστημονική τρόπο να αποδείξουν την ύπαρξη του. Με προϋπόθεση πως το άστρο είναι ένα καθαρά αστρονομικό φαινόμενο, διατυπώθηκαν οι ακόλουθες πιθανές εκδοχές και απόψεις για τη φύση του:

- **Κομήτης:** Ο Ιταλός ζωγράφος Giotto (1266-1337) πίστευε ότι το άστρο της Βηθλεέμ ήταν ο κομήτης του Halley και αυτόν τον κομήτη ζωγράφισε το 1303 ως άστρο της Βηθλεέμ, σε νωπογραφία L'Adorazione dei Magi στο Παρεκκλήσι των Σκροβένι στην Πάδοβα. Οι Κομήτες έχουν αρκετή λαμπρότητα και διάρκεια πάνω στην ουράνια σφαίρα. Υπάρχουν 20 δισεκατομμύρια κομήτες (Νέφος του Oort) και εκατοντάδες κομήτες επισκέπτονται ανά αιώνα το πλανητικό μας σύστημα. Όμως οι Κομήτες, στην αρχαιότητα, ήταν προάγγελοι συμφορών. Επομένως κάτι τέτοιο δε θα αποτελούσε σημάδι γέννησης του Σωτήρα. Άλλωστε ένας κομήτης δεν εμφανίζεται δύο φορές.
- **Διάπτοντες και μετεωρίτες:** Τα φαινόμενα αυτά έχουν στιγμιαία λάμψη. Άρα είναι δύσκολο να είναι το άστρο της Βηθλεέμ, το οποίο παρακίνησε τους μάγους να κάνουν ένα τόσο μεγάλο ταξίδι.
- **Καινοφανείς – Novae:** Ένα αστέρι την ώρα που πεθαίνει. Ξαφνικές απαστράπτουσες εμφανίσεις. Ένα αμυδρό άστρο εκρήγνυται απότομα πολλαπλασιάζοντας η φωτεινότητά του. Κατά τους μελετητές, στο αντίστοιχο χρονικό πλαίσιο, ταιριάζει η έκρηξη του καινοφανούς του Αιγύκερω του 5 π.Χ. και του 4 π.Χ., στον αστερισμό του Αετού, δίπλα στον Αλτάιρ. Πιθανώς, ένα νέο αστέρι (nova) να εντυπωσίασε τους Μάγους, όμως αυτό σίγουρα θα ήταν αντιληπτό από όλους.
- **Πλανήτης:** Ένα ουράνιο σώμα που εμφανίζει στάσεις στον ουρανό. Κάτι τέτοιο όμως θα πρέπει να απορριφθεί, διότι οι μάγοι γνώριζαν τους πλανήτες και σίγουρα κάτι τέτοιο δεν θα τους εντυπωσίαζε ιδιαίτερα.
- **Διπλή σύνοδος πλανητών:** Φαινόμενο σπάνιο και θεαματικό που ενδιαφέρει ιδιαίτερα τους αστρονόμους. Οι δύο πλανήτες, Αφροδίτη και Δίας συναντήθηκαν το 3 π.Χ. και 2 π.Χ., αντίστοιχα στον αστερισμό του Λέοντα, κοντά στον Βασιλίσκο. Όμως έτσι βγαίνουμε από το χρονικό πλαίσιο της Γέννησης, δηλ. 8 π.Χ. έως 4 π.Χ.
- **Τριπλή σύνοδος πλανητών:** Ο Δίας και ο Κρόνος το 7 π.Χ. βρίσκονταν για 8 μήνες σε απόσταση 3° και τρεις φορές, μεταξύ Μαΐου και Δεκεμβρίου του 7 π.Χ., σχεδόν ενώθηκαν οπτικά σε μια

τριπλή σύνοδο, αφού πλησίασαν σε απόσταση 1°. Ένα πραγματικά σπάνιο γεγονός και ακόμη πιο σπάνιο στον αστερισμό των Ιχθύων. Μάλιστα ο Johannes Kepler (1571-1630) πίστευε ότι η τριπλή σύνοδος Δία-Κρόνου του 7 π.Χ. ή 747 A.U.C., που προβαλλόταν στον αστερισμό των Ιχθύων, στην οποία προστέθηκε και ο Άρης το 6 π.Χ., στα όρια των αστερισμών Κριού-Ιχθύων, ήταν το άστρο της Βηθλεέμ.

Όμως, για τους πιστούς δεν έχει τελικά σημασία η εξήγηση του φαινομένου του άστρου της Βηθλεέμ, αλλά το τι στην πραγματικότητα αυτό συμβολίζει. Κι αυτό δεν είναι άλλο, παρά **το γεγονός της ενανθρωπήσεως του Θείου Λόγου. Μακάρι το άστρο της Γεννήσεως να φωτίζει την αγάπη στις ψυχές όλων των ανθρώπων!**

Ευτυχισμένο και ειρηνικό το 2020!

Βιβλιογραφία-Δικτυογραφία: Ντειβιντ Χιούζ «Το άστρο της Βηθλεέμ», Ευστράτιος Θεοδοσίου, κ.α.

Χριστούγεννα;

Θα ξαναγεννηθείς στα ξώφυλλα των εβδομαδιαίων περιοδικών και των εφημερίδων.
Κορδέλες και ταινίες... με κεφαλαία γράμματα, θα διαφημίσουν τα:
«Καλά Χριστούγεννα». Εκατομμύρια κάρτες... θα διαπλεύσουν τα πέλαγα... για να ευχηθούν τη γέννηση Σου. Χορωδίες θα φάλλουν κατανυκτικά τροπάρια. Και τα ραδιόφωνα θα μεταδίδουν το «Αγια Νύχτα». Το βράδυ στα θέατρα θα διασκεδάσουμε... Νυσταλέοι, έπειτα, θα χωθούμε βιαστικοί στα κρεβάτια μας, χωρίς κανένας μας να κοιτάξει στο σκοτεινό ουρανό μήπως και φάνηκε το αστέρι των Μάγων...
(Επιλογή στίχων: Ελευθέριος Μάινας)

Τι θα πει Χριστούγεννα

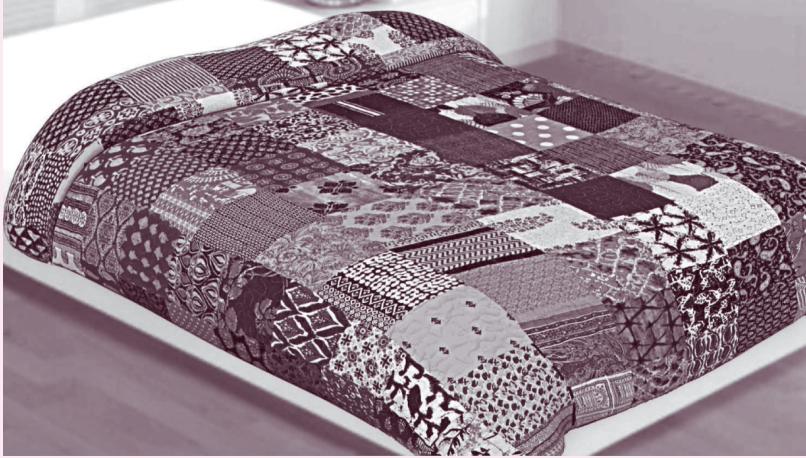
Χριστούγεννα θα πει:
να ζεις με ελπίδα,
να δίνεις τα χέρια για συμφιλίωση,
να δέχεσαι ξένους,
να βοηθάς να γίνεται το καλό,
να σκουπίζεις δάκρυα.
Κάθε φορά που κάποιος
χαρίζει σε κάποιον αγάπη,
όταν η ανάγκη του δύστυχου
λιγοστεύει,
όταν οι καρδιές είναι
ευχαριστημένες
και ευτυχισμένες,
όταν κατεβαίνει ο Θεός από
τον ουρανό
και φέρνει φως:
τότε είναι Χριστούγεννα.

(Από την Αϊτή)

Επιλογές : ΕΦΗ ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

Το πάτσγουορκ (Patchwork) είναι δουλειά με κομματάκια από πανιά

Είναι μια παλιά τεχνική η οποία σήμερα κατατάσσεται από τους ειδικούς στις εικαστικές τέχνες

Δεν γνωρίζουμε από πότε ακριβώς ξεκίνησε αλλά υπάρχει ένα κομμάτι στο μουσείο της Σικελίας με τίτλο "Victoria και Albert" που χρονολογείται από το 1400 μ.Χ..

Η παράδοση του πάτσγουορκ (Patchwork) αναπτύχθηκε στο Νέο Κόσμο μετά την έλευση των πρώτων αποίκων στις αρχές του 1700.

Το πάτσγουορκ (Patchwork) έγινε μέρος της καθημερινής ζωής των γυναικών. Έβρισκαν τρόπους να κρατούν ζεστή την οικογένεια τους σε έναν νέο τόπο που ήταν πολύ μακριά από τη Γηραιά Ήπειρο και ήταν πολύ δύσκολο και σπάνιο να βρεθούν νήματα για ρούχα και σκεπάσματα. Έτσι, χρησιμοποιούσαν τα πιο γερά κομμάτια από τα παλιά φθαρμένα ρούχα, τα συναρμολογούσαν και δημιουργούσαν καινούργια. Οι γυναίκες είχαν βρει ένα τρόπο να εκφράζονται αλλά και να επικοινωνούν μεταξύ τους δημιουργώντας χρήσιμα αντικείμενα για την οικογένεια τους.

Σήμερα, αυτή η ιδέα έχει απλωθεί και σε όλη την Ελλάδα, όπου οι γυναίκες με το έμφυτο ταλέντο τους δημιουργούν έργα τέχνης για αντικείμενα καθημερινής χρήσης.

Επιπλέον όπως όλες οι ενασχολήσεις με τα χέρια (τα χέρια είναι ο εξωτερικός εγκέφαλος) βιοηθούν στην ψυχική ξεκούραση και ηρεμία. Κρατώ ακόμη από τη μητέρα μου «πατάκια» με κουρελάκια που μάζευε σε μια θήκη μαξιλαριού. Έφτιαξα για τα εγγονάκια μου από παλιά πουκάμισα και ρούχα, παπλωματάκια. Όταν τα είδαν οι κόρες μου συγκινήθηκαν γιατί αναγνώρισαν τα δικά τους ρούχα σε ένα σκέπασμα που προστατεύει τα μωρά τους. Ένα σκέπασμα καναπέ επίσης από σακάκια παλιά της ευρύτερης οικογένειας. Μνήμες και ανακύκλωση μαζί.

Το πάτσγουορκ (Patchwork) δεν είναι μόνο δημιουργία μπορεί να είναι και συντροφιά. Τις χειμωνιάτικες βραδιές δίπλα στο τζάκι στο χωριό, ας συναντιόμαστε και ας κάνουμε συνθέσεις από πανάκια μιλώντας για αυτά που μας συνδέουν.

Μαίρη Αργύρη

Σκίτσο χωρίς λόγια. Του F. Behrendt (Μπέρεντ), Γερμανία, 1970

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Μεσ' στην αχνόφεγγη βραδιά
πέφτει φιλό, φιλό το χιόνι
γύρω στην άσπρη λαγκαδιά
στρώνοντας κάτασπρο σεντόνι....

Π. Βασιλικός

Ημέρες Χριστουγέννων, ημέρες αγάπης και καλοσύνης, ημέρες που γεμίζουν την ψυχή σου με όμορφες εικόνες, ημέρες που σε γυρίζουν πίσω στο χρόνο, τότε, που όλοι η οικογένειας γύρω από το τζάκι, με το λιγοστό φως του λυχναριού, περνούσαν τις άγιες ημέρες. Τότε, που ο παππούς και η γιαγιά σε «ταξίδευαν» με τα παραμύθια τους, με τις όμορφες ιστορίες για τη γέννηση του Χριστού και γέμιζαν την ψυχή σου με φως και σ' έκαναν να ονειρεύεσαι. Οι γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου έτους είναι ένα δεκαπενθήμερο πολύ χαρούμενο για τα παιδιά και τους μεγάλους. Είναι ημέρες χαράς, ξεκούρασης και ξεγνοιασιάς.

Είμαι σίγουρος ότι με τις γραμμές αυτές όλοι μας θα σκεφτούμε τα χρόνια εκείνα με νοσταλγία και πολλές αναμνήσεις. Πολλοί, γνωστοί και φίλοι μου, θα θυμηθούν χαρακτηριστικές περιπτώσεις και θα αφήσουν το μυαλό τους να γυρίσει σ' εκείνη την εποχή.

Γυρίζω, λοιπόν, 50-60 περίπου χρόνια πίσω και στο προσκήνιο της μνήμης έρχονται με λεπτομέρειες τα γεγονότα, λες και ήταν χθες. Θυμάμαι τόσο πολύ αυτό το δεκαπενθήμερο των εορτών και όσο να 'vai το συγκρίνω με τα τωρινά.

Τα σχολεία από τις 23 Δεκεμβρίου έκλειναν. Το πρωινό της παραμονής των Χριστουγέννων όλα τα παιδιά αγόρια και κορίτσια προετοιμάζονταν για την πρωινή εξόρμηση. Έτσι μόλις ξημέρωνε, δύο - δύο ή και περισσότερα, τα παιδιά άρχιζαν να λένε τα κάλαντα σε συγγενικά και φιλικά σπίτια και σε καφενεία. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από παιδιά με χαρούμενα πρόσωπα όταν οι εισπράξεις πήγαιναν καλά. Οι τσέπες κουδούνιζαν και πολλοί ρωτούσαν «συναδέλφους» τους πόσα μέχρι εκείνη τη στιγμή είχαν εισπράξει.

Εικ.: Νικηφόρος Λύτρας «Τα Κάλαντα»

Μεσημέρι περίπου όταν τελείωνε η παραμονιάτικη Χριστουγεννιάτικη παράσταση, μετρούσαν το τελικό αποτέλεσμα και ο κάθε ένας έπαιρνε το μερίδιό του. Μεγάλη η χαρά όταν το απόθεμα ήταν ικανοποιητικό για άνετες... κινήσεις. Η επόμενη μέρα, δηλαδή τα Χριστούγεννα, όλα τα παιδιά είχαν χρήματα και προσπαθούσαν ν' αγοράζουν ό,τι τους έλειπε, ακόμα και λίγες καραμέλες...

Σε όλα τα χωριά μας αυτές ήταν οι συνήθειες. Τότε που τα χωριά έσφυζαν από ζωή, στους δρόμους, στις αυλές και στα μαγαζιά, άκουγες παντού φωνές παιδιών!

Μετέφερα τις σκέψεις μου απ' τα παιδικά μου χρόνια, τότε που τα χωριά μας ήταν γεμάτα από κόσμο, τότε που και οι συνήθειες ήταν άλλες. Ποιός δεν θυμάται..., ποιός δεν αναπολεί με νοσταλγία;

Σήμερα όλα είναι κάπως διαφορετικά. Ο χρόνος τρέχει, οι συνήθειες αλλάζουν. Άλλα είναι αλήθεια ότι ευχάριστα συναισθήματα μας διακατέχουν όταν πολλές φορές η θύμησή μας τρέχει στις παλιές εκείνες εποχές. Νομίζω ότι άξιζε τον κόπο αυτή η αναφορά σε τούτη τη στήλη των παιδικών μας αναμνήσεων, που πολλές φορές τις συζητάμε με χαρά και κέφι, γελώντας στο άκουσμα χαρακτηριστικών περιπτώσεων... Πολλές φορές σε διαστήματα προσωπικής μας σιωπής σκεπτόμαστε το παρελθόν, το συγκρίνουμε με το παρόν και αναλογιζόμαστε το μέλλον.

Δημ. Ανδρίκου

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ

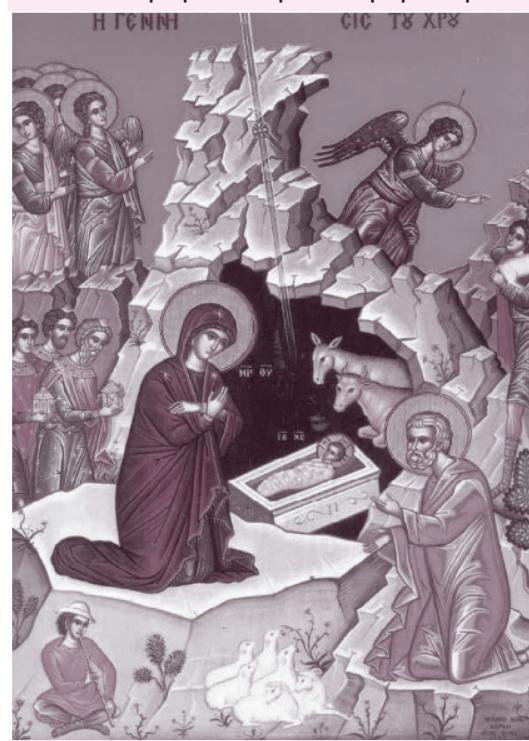
«ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ ΥΨΩΘΗΤΕ...»

(Απόσπασμα από το βιβλίο ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
του Αρχιμανδρίτη π. ΑΝΑΝΙΑ ΚΟΥΣΤΕΝΗ)

Τὸ θέμα μας εἶναι, «Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε.» Ἡ λέξη Χριστὸς τί σημαίνει; Τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀνθρωπὸ μαζί. Τὶς δύο φύσεις, ἑνωμένες στὸ πρόσωπο τοῦ Λόγου. Γ’ αὐτό, Χριστὸς θὰ τὸ μεταφράζαμε Θεάνθρωπος. Θεάνθρωπος! Ἀλλο Ἰησοῦς. Ἰησοῦς εἰν’ τ’ ὄνομά Του, τὸ ἀνθρώπινο. Ἀν καὶ περιέχει καὶ τὸν Θεό, βέβαια. Καὶ μᾶς προτρέπει ἐδῶ ὁ ἄγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, γιατὶ ὁ πρῶτος Εἰρμὸς τοῦ Κανόνος τῶν Χριστουγέννων, τοῦ πρώτου Κανόνος τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ, εἶναι «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.» Εἶναι παραμένος σχεδὸν ὀλόκληρος ἀπὸ τὴν ὄμιλία τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου στὴν Χριστοῦ Γέννηση. Ἔτσι. Ρητορικὰ καὶ ὠραῖα!

Ἡτανε φοβερὸς ποιητὴς ὁ ἄγιος Γρηγόριος. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχαιότητος. Καὶ παραπάνω. Κι ἀπ’ τὸν Ὁμηρο καὶ ἀπ’ τὸν Ἡσίοδο, ποὺ ἔγραφε στὰ μέτρα τους καὶ στὴ γλῶσσα τους. Εἶναι παραπάνω! Διότι οἱ Τρεῖς ἵεράρχαι ἀνέβασαν τὸ ἐπίπεδο τῆς Ἑλληνικῆς γλῶσσας καὶ ἀπὸ ἀνθρώπινη, ἀν μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε αὐτό, τὴν ἔκαναν Θεῖκή. Τὴν ἔκαναν οὐράνια. Γ’ αὐτὸ κι ἔλεγε ὁ πατὴρ Σωφρόνιος στὸ «Ἐσσεξ, ὁ ἀείμνηστος, «Φοβᾶμαι πώς καὶ στὸν Παράδεισο Ἑλληνικὰ μιλᾶνε.»

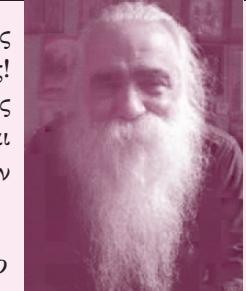
Τὴν ἴδια γλῶσσα. Μιλοῦσαν μία γλῶσσα οἱ ἀνθρωποι πρὸ τῆς πτώσεως, πρὸ τῆς Βαβέλ τῆς συγχύσεως. Μιλοῦσαν μία γλῶσσα! Τὸ λέει κεῖ πέρα ὁ Μωϋσῆς. Στὴ «Γένεση». Ἡταν «χείλος ἔν καὶ γλῶσσα μία.» «Ἐν διὰ δυσὶν», δηλαδή. Εἴχαν μία γλῶσσα καὶ τὴ μιλοῦσαν. Ποιά εἰν’ αὐτή; Ψάχνουν. Κι οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν καταλήξει σχεδὸν 99, 9%, ὅτι εἶναι ἡ Ἑλληνική. Μάλιστα! Καταλάβατε; Γ’ αὐτὸ εὑδόκησε ὁ Θεός νὰ γραφεῖ τὸ Εὐαγγέλιο κι ὅλη ἡ Καινὴ Διαθήκη στὴν Ἑλληνική, πρωτοτύπως.

Πρωτοτύπως! Γ’ αὐτὸ λέει ὁ ἄγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, «Μάθετε γράμματα Ἑλληνικά, διότι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν εἶναι καὶ ἡ Ἐκκλησία.» Δὲν εἶναι μόνο Ἑλληνική. Ἀλλὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἶναι γραμμένα τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὰ ὑπόλοιπα, οἱ ἀποφάσεις τῶν Συνόδων, οἱ Κανόνες, οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας, τὰ Πατερικὰ συγγράμματα, στὴν συντριπτική τους πλειοφερία, εἶναι γραμμένα στὰ Ἑλληνικά. Καὶ μάλιστα σὲ ἀριστα Ἑλληνικά. Δουλεμένα Ἑλληνικά.

Ο Γέροντας Πορφύριος τὰ θαύμαζε αὐτά. Εἴχαν μέσα τους ποίηση, εἶχαν μέσα τους ἀρχιτεκτονικὴ καὶ τόσα ἄλλα. Τόσα ἄλλα! Καὶ ἔχουν! Κι ἀμάξερεις καὶ διαβάζεις καλὰ τὴ ἀρχαία γλῶσσα, θεραπεύεσαι, κι ἀπὸ δυσλεξία καὶ ἀπὸ ἄλλα βάσανα. Γιατὶ ἡ Χάρη πό χουν τὰ κείμενα τῶν Πατέρων καὶ τῶν Ὕμνων μπαίνει καὶ σὲ μᾶς, ὅταν τὰ ἐπεξεργαζόμεθα, καὶ τί κάνει; Μᾶς παίρνει τὴ λύπη, τὸν πόνο, τὴ θλίψη καὶ μᾶς φέρνει εὐφροσύνη. Μπαίνουμε στὸ ἴδιο μῆκος κύματος, τηρούμενων τῶν ἀναλογιῶν, μὲ ἔκεινον ποὺ τὰ συνέταξε. Γ’ αὐτό, ἔχουμε χαρὰ μεγάλη, ὅταν ἀκοῦμε Ὅμνους τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν διαβάζουμε τὸ Εὐαγγέλιο, ἔλεγε ὁ ἄγιος Πορφύριος. Τότε εἶναι, καὶ νηστεία κάγομε καὶ ἀγρυπνία κάγομε καὶ δέηση κάγομε καὶ ἐλεημοσύνη κάγομε στὴν φυχῇ μας καὶ στοὺς ἄλλους, ἀγιάζομε καὶ τὸν ἀέρα, ποὺ λέει ὁ ἵερος Χρυσόστομος. Τόσα μεγάλα!

«Χριστός», λοιπόν, «ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε.» Ἡλθε ἐξ οὐρανῶν ὁ Κύριος. Πῶς; Φανερά; Όχι! Όχι! «Δυνάμεις λαθὼν δοσας ὑπερκοσμίους.» Ξέφυγε ἀπὸ τὶς οὐράνιες δυνάμεις. Καὶ ἦλθε «λεληθότως.» Δηλαδὴ μυστικά. Ἡλθε μυστικὰ ὁ Κύριος! Καὶ τὸν Εὐαγγελισμὸ τὸν ἔφερε ἔνας Ἀγγελος. Ὁ Ἀρχάγγελος

Γαβριήλ. Τοῦ ἐνεπιστεύθη τὸ μυστικό. —«Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει», τὰ λέει καλύτερα. —Τοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός. Τὴ βουλὴ τὴν προαιώνιο, ποὺ τὴν ἤξερε μόνο ἡ Ἁγία Τριάς. Τοῦ ἐμπιστεύθηκε. Γ’ αὐτὸ θὰ φάλομε σὲ λίγο, «Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπῆλαιον.» Δὲν ξέραν ποιός γεννήθηκε μέσα καὶ κάτω ἀπὸ τὸ σπῆλαιο. Βέβαια. «Ο Γιός τοῦ Θεοῦ Γιός ἀνθρώπου γίνεται.» Ἐνώθηκε στὴν κοιλία τῆς Θεοτόκου. Οἱ δύο φύσεις στὴν ὑπόσταση τοῦ Λόγου. Θὰ μοῦ πεῖς, τί εἰν’ αὐτό; Μυστήριο! Μυστήριο! Μυστήριο!

Ἐδῶ δὲν καταλαβαίνουμε τί εἴμαστε μεῖς. Ὁπως ἔλεγα καὶ τὸ πρῶτο, τί εἶναι ἔνα λουλουδάκι; Μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τί εἶναι ἔνα λουλουδάκι; «Οχι τὰ πλαστικά. Τὰ ἄλλα ποὺ βγάζει ἡ φύση. Ὁ Θεός, δηλαδή. Οὔτε μποροῦμε νὰ φτειάξουμε, οὔτε μποροῦμε νὰ τὸ ἐξηγήσουμε. Κι αὐτὸ τὸ λουλουδάκι μᾶς λέει τόσα. Τὸ ντύνει μὲ τὸση δόξα ὁ Κύριος, γιὰ νὰ μᾶς δείξει ὅτι, ἀν αὐτὸ τὸ ντύνει καὶ τὸ φροντίζει, πόσο μᾶλλον ἐμᾶς, ποὺ μαστε κατ’ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσή Του. Γ’ αὐτὸ θέλει νὰ μᾶς πάρει τὸ ἄγχος, μὲ τὸ Στ’ κεφάλαιο τοῦ Ματθαίου, ποὺ ἀναφέρεται στὴν «Ἐπὶ τοῦ Ὁρους Ὁμιλία.» Νὰ μᾶς πάρει τὸ ἄγχος!

Σήμερα, ἐκεῖνο ποὺ σκοτώνει τοὺς ὄνθρωπους εἶναι τὸ ἄγχος! Ἡ ἀγχόνη. Ἡ κρεμάλα. Ἡ μέριμνα. «Οχι ἡ φροντίδα.» «Οχι ἡ ἐργασία.» «Οχι ἡ προσπάθεια.» «Οχι νὰ ἐργάζεται κανεὶς ἐκ φυχῆς. Ἀλλο εἶναι αὐτό. Κι ἄλλο εἶναι τὸ ἄγχος. Ὁ φόβος. Ἡ τρομαρά. Εἶναι κόλαση. Εἶναι τιμωρία μεγάλη. Γιατί; Γιατί λείπει ἡ πίστη. «Οσο περισσότερη πίστη ἔχομε, τόσο λιγότερο ἄγχος μᾶς διακατέχει. Κι ἀντιστρόφως τὰ ποσά! Λοιπόν. Ἔτσι. Ἡ ἐμπιστοσύνη.

Ο ἄγιος Πορφύριος ὁ Γέροντας μας, τί ἔλεγε; «Ἀν ξέραμε...» —τὸ χω πεῖ πολλὲς φορές, ἀλλὰ δὲν πειράζει— «Ἀν ξέραμε τὸ πόσο μᾶς ἀγαπᾶ ὁ Χριστός, τὸ πόσο καὶ τὸ πῶς μᾶς φροντίζει, καὶ τί κάνει γιὰ μᾶς ὅλους καὶ τὸν καθένα χωριστά, τότε», λέει, «τί θὰ παθαίναμε; Θὰ τρελαίνομαστε ἀπ’ τὴ χαρά μας.» Τί θέλουμε ὅλοι; Νὰ μᾶς ἀγαπᾶνε οἱ ἄλλοι, νὰ μᾶς προσέχουν οἱ ἄλλοι, νὰ μᾶς φροντίζουν οἱ ἄλλοι, νὰ μᾶς βοηθᾶνε οἱ ἄλλοι, νὰ ἔχουν ἐμᾶς πρώτους καὶ νὰ μὴν ἀγαπᾶν κανέναν ἄλλον... Αὐτὸ τὸ κάνει ὁ Χριστός; Τὸ κάνει γιὰ τὸν καθέναν. Ἀγαπάει τὸν καθένα χωριστά, σαν νὰ μὴν ὑπάρχει ἄλλος. Καὶ ἀς ὑπάρχουν ἄλλοι. Γιατὶ εἶναι Θεάνθρωπος. Εἶπαμε. Εἶναι Χριστός. Εἶναι Χριστός!

Καὶ γιὰ νὰ γελάσετε καὶ λίγο, κάποτε ἔνας, λέει, ἔδωσε ἐξετάσεις γιὰ Χριστός. Δίνουμε ἐξετάσεις συνέχεια. Καὶ τὸν κόψωνε στὰ θαύματα! Δὲν μπόραγε νὰ κάνει θαύματα καὶ τὸν κόψωνε! Καὶ δὲν βγῆκε Χριστός. Γελάτε! Ἔτσι! Ἔτσι!

Μεγάλη υπόθεση. Ἡλθε «ἐπὶ γῆς.» «Ἐπὶ γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ὄνθρωποις συνανεστράφη.» «Ἐλαβε δούλου μορφήν.» Γεννήθηκε στὸ σπῆλαιον, γιὰ νὰ δείξει τὴν ταπείνωση, τὴ λιτότητα, τὴν ἀπλότητα. Καὶ κάτι ἄλλο. «Οτι δόλα τὰ ἐδῶ εἶναι μάταια, ἀλλὰ χρειαζούμενα. Μᾶς ἀσκοῦν γιὰ τὰ ἐκεῖ. Μᾶς ἀσκοῦν γιὰ τὰ ἐκεῖ!» Γ’ αὐτὸ πολλὰ στὴ ζωὴ εἶναι πρελούδιο τῆς αἰωνιότητος. Κι ὅλα γίνονται ὑπὸ τὴν προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος, ποὺ λένε καὶ οἱ Θεολόγοι καὶ οἱ Πατέρες. «Ἔτσι! Καὶ ὁ Χριστός δὲν εἶχε «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.» Ποιός; Αὐτὸς ποὺ ἔφτειαξε τὰ πάντα, Αὐτὸς ὁ ὄποιος εἶναι «ο δι’ οῦ τὰ πάντα ἐγένετο», ποὺ λέμε στὸ «Πιστεύω.» Μὲ τὸν λόγο Του ἔγιναν. Ὁ ὄνθρωπος ἔγινε μὲ τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ποιά διαφορὰ μεγάλη, εἶδατε; Ἔτσι.

Ἐξεφωνήθη τὴν 20η Δεκεμβρίου 2015

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ:

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας θα θέλαμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας:

- ◆ Στο Δήμαρχο Δομοκού κ. **Χαράλαμπο Λιόλιο**, τους **Αντιδημάρχους** και τα μέλη του **Δημοτικού Συμβουλίου τους**, για την άμεση απόφαση, που έλαβαν αμέσως μετά την πρόταση- εισήγηση του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας, για την φετινή υλοτόμηση του δάσους της Καϊτσας ώστε να ξεπεραστούν οι δυσκολίες και να λάβουν οι Καϊτσιώτες τα ξύλα του φετινού Χειμώνα. Να τους ευχαριστήσουμε επίσης για την διάθεση του GBS του Δήμου Δομοκού προκειμένου να καθαρίσουμε τις γέφυρες και τους δρόμους στο χωριό προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα πλημμύρας από τις νεροποντές.
- ◆ Στο Δασαρχείο Λαμίας και στο Δασονομείο Δομοκού πρεξάρχοντος του **Δασονόμου Δομοκού κ. Νικόλαου Χριστόπουλου**, που προέβησαν στην άμεση εγκατάσταση συνεργειών για την οριοθέτηση του χώρου προς υλοτόμηση στο Δάσος της Καϊτσας.

Για το Τοπικό Συμβούλιο Μακρυρράχης (Καϊτσας)

Ο Πρόεδρος
Βασίλειος Δικόπουλος

ΣΙΔΗΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΓΓΕΙΩΝ

Μπορεί να έγινε καινούργια χάραξη των σιδηροτροχιών πάνω στις οποίες κινούνται τα τρένα όμως κανένας δεν σκέφτηκε τα ήδη υπάρχοντα πέτρινα κτίρια τι θα γίνουν. Θα τα αφήσουμε στη τύχη τους ώστε ο χρόνος να κάνει τη δουλειά του καταστρέφοντας τα; Πάντως η περίπτωση να αξιοποιηθούν από τους χωριανούς μας, γιατί και αυτό ακούστηκε, δεν υπάρχει.

Ζούμε σε μια χώρα γεμάτη εμπνευσμένους και καταρτισμένους ανθρώπους με ιδέες και όρεξη. Το ελάχιστο επίπεδο οργάνωσης χρειάζεται ώστε να αξιοποιηθούν τα κτίρια αυτά και να αποτελέσουν σημείο έλξης για τους ταξιδιώτες ώστε να μη χαθεί η ιστορία τους.

Τώρα, όσον αφορά την νέα χάραξη δεν χρειάζεται πολύ μυαλό για να καταλάβει κανένας τι ακριβώς έχει συμβεί. Ποίος είναι ο λόγος που έριξαν τόσα «μπετά» κατά την διαδρομή από Λιανοκλάδι μέχρι Αγγείες. Πρόκειται για το γνωστό φαινόμενο που επαναλαμβάνεται πολλές δεκαετίες σε όλα τα μεγάλα έργα στην Ελλάδα.

Στο καινούργιο σταθμό υπάρχουν αστοχίες ή τις έκαναν νύχτα. Πρώτη είναι αυτή του «μπετόν» το οποίο είναι εκτός των άλλων παντού ξεφλουδισμένο λες και κάποιος έχασε να βάλει λίγο τσιμέντο και από πάνω να το βάψει. Και ακολουθεί η παντελής έλλειψη καθισμάτων για του ταξιδιώτες που περιμένουν το τρένο.

Κώστας Ιωαν. Αντωνούλας.

Άγιος Στέφανος Αττικής 14 – 10 – 2019.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

– Μελισσάς Νικόλαος	10,00 €
– Ψαλλίδα Δημ. Ελένη	10,00 €
– Σπουρνιά - Τελώνη Φανή	10,00 €
– Πατρίδα Στυλιανή	30,00 €
– Ψαλλίδα Ιουλία	20,00 €
– Κουτρούμπας Ιωάννης	50,00 €
– Καρπούζα Νικ. Παναγιώτα	25,00 €
– Καρπούζα Αγγελική	25,00 €
– Πατρίδας Δ. Γεώργιος	50,00 €
– Πατρίδα Ισμήνη	30,00 €
– Ρέππας Παναγιώτης	20,00 €
– Σιώζου - Χατζηαργύρη Πόπη	30,00 €

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα ονόματα παρουσιάζονται στην παραπάνω στήλη όπως ακριβώς είναι εγγεγραμμένα στο βιβλίο ταμείου του Συλλόγου μας και προκειμένου να είναι ευκολότερο το έργο της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας εκ παραδρομής αναγράφονται λάθος τα εξής ονόματα:

- Βασιλική Μπατζιώτη αντί του ορθού που είναι **Βασιλική Μπατζιφώτη**.
- Ιωάννης Μανιατάκης αντί του ορθού που είναι **Ιωάννης Μονιάκης**.
- Αθανάσιος Αποστόλου Γκαμήτσος αντί του ορθού που είναι **Αθανάσιος Αποστόλου Γκαμήτσος**.
- Μαρία Ζαχαρή - Γκαμήτσου αντί του ορθού που είναι **Μαρία Ζαχαρή - Γκαμήτσου**.
- Ολυμπία Βασιλείου - Τσάγκα αντί του ορθού που είναι **Ολυμπία Βασιλείου - Τσάγκα**.

Στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας εκ παραδρομής δεν συμπεριλήφθησαν οι εξής χορηγοί δώρων για τη λαχειοφόρο αγορά:

- **Καραγιάννης Νικόλαος**, Καφεκοπτείο που πρόσφερε δώρο καφέ.
- **Τσαρτσάλης - Θεοδοσίου**, Γεωργικά φάρμακα που πρόσφερε δώρο ένα ψεκαστήρα.

«Ενώ εσύ μου φώναζες...» ένα κείμενο για όλους τους γονείς!

Πολλές φορές σαν γονείς, ξεχνάμε ότι έχουμε απέναντι μας ένα παιδί που το μόνο που θέλει είναι αγάπη από εμάς. Τα οικονομικά προβλήματα, τα νεύρα της δουλειάς και το άγχος της επιβίωσης, μας κάνει να ξεχνάμε το πιο σημαντικό πράγμα στο κόσμο. Ποιο είναι αυτό; Ο τρόπος μας και η συμπεριφορά μας απέναντι στο παιδί μας.

- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες να σε φοβάμαι...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, τραυμάτιζες την αυτοπεποίθησή μου...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες ότι δεν είχα αξιοπρέπεια επειδή ήμουν μικρός...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες να μην τολμάω, να μη δοκιμάζω, να μην προσπαθώ να ανακαλύπτω, να μην παίρνω πρωτοβουλίες, για να μη θυμώνεις...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, με έκανες να νιώθω ασήμαντος και αδύναμος...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου έδειχνες ότι δεν μπορούσα να σε εμπιστεύομαι...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες ότι δεν μπορούσα να σου

μιλήσω αν είχα κάποιο πρόβλημα ή κάποιος μου έκανε κακό, γιατί φοβόμουν πώς θα αντιδρούσες...

- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες ότι όταν αγαπάμε κάποιον, έχουμε δικαίωμα να του φερόμαστε άσχημα...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, η φωνή σου δεν με άφηνε να σκεφτώ τα λόγια σου...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, ίδρωνα, η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά, το στομάχι και τα αυτιά μου πονούσαν...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, θύμωνα που δεν νοιαζόσουν για αυτά που ήθελα να σου πω...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, αναρωτίδουν που πήγε ο μπαμπάς μου...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες να φωνάζω κι εγώ...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, ήμουν μόνος μου...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, σκεφτόμουν ότι δεν μ' αγαπάς πια...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες πως επιτρέπεται να φέρομαι άσχημα σε κάποιον πιο αδύναμο από μένα...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, μου μάθαινες πως να φερθώ στα παιδιά μου όταν μεγαλώσω...
- Ενώ εσύ μου φώναζες, δεν φανταζόσουν τον αγώνα, που πρέπει να δώσω τώρα που μεγάλωσα, για να μη γίνω σαν εσένα...

Πηγή: Μικροί μεγάλοι, της Κατερίνας Μάλλιου

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις από το σχολείο του χωριού μας.

(Από το αρχείο της δασκάλας Αμαλίας Κούτσικα - Ταγκαλάκη)

Οι δάσκαλοι ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΑΚΡΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΓΚΑΛΑΚΗΣ και ΑΜΑΛΙΑ ΚΟΥΤΣΙΚΑ-ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

(Οι φωτογραφίες από το 1956 έως το 1965)

Ο δάσκαλος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΓΚΑΛΑΚΗΣ

*...Για να θυμούνται οι παλιοί
...και να γνωρίσουν
οι νεότεροι....*

Από την Ευδοκία Κ. Οικονόμου

Λέξεις και φράσεις του χωριού -
Ντοπιολαλίες:

- Πω πω, τένιασα: πω πω κουράστηκα, ξεπατώθηκα.
- Τι κάνεις εκεί σουλούκι; Τι κάνεις εκεί άσχετε; μπουμπούνα; αμετακίνητε;
- Αρτί νόμισες;; Πως αλλιώς νόμισες;
- Τούρθε μια ντράλα: Του ήρθε μια ζαλάδα.
- Κοίτα πως γάτσιασι: πως μαζεύτηκε απ' το κρύο.
- Τον έπιασι μια θέρμ'(η): πυρετός.
- Τι τρως τώρα όλα τα κουτρίδια;;τα πολύ όψιμα σταφύλια;